

Ermənilər özlərinə qarşı da qəddardırlar

Müharibə edən ölkənin gözü və qulağı daim düşmən tərəfdə olmalıdır. Çünki onun nə dediyini, nə etdiyini və nə etmək istədiyini bilmək vacibdir. Azərbaycan sentyabrın 27-dən bugünə kimi düşməne hərbi, siyasi, diplomatik və informasiya cəbhələrində böyük zərblər endirib. Nəticədə Ermənistan rəhbərliyi qorxuya düşüb və bu səbəbdən çox hallarda onun nə dediyini, nə istədiyini başa düşmək olmur. Gah deyir sona qədər döyüşəcəyik, gah “sülh” istəyir, gah da başqa ölkələrə hərbi yardım üçün müraciət edir.

Aşkar görünür ki, Ermənistan təşviş və qorxu içindədir. Artıq işğalçılar müharibənin hansı fəlakətlərə səbəb olduğunu anlamağa başlayıblar. Yaxşı haldır ki, erməni cəmiyyəti bu müharibənin səbəblərini Paşinyan iqtidarı olduğunu başa düşür. Bu üzdən də cəmiyyətin qəzəb və nifrəti ona qarşı tuşlanıb. Paşinyan isə canını qurtarmaq üçün bütün vasitələrdən istifadə edir, o cümlədən günahı Türkiyənin boynuna yıxmaq istəyir. Bununla məğlubiyyətinin səbəbini Türkiyəyə yönəltməyə çalışır. Məqsədi bu yolla məsuliyyətdən can qurtarmaqdır. Lakin bacaracaqmı?

Azərbaycan Ordusunun Dağlıq Qarabağı və ətraf 7 rayonun işğaldan azad edəcəyi gün yaxınlaşdıqca Ermənistanın atdığı şər-böhtanın sayı da çoxalır. Əvvəl bu ölkənin rəhbərliyi deyirdi ki, Dağlıq Qarabağda yerli ermənilər öz “vətənləri” üçün “düşmənlə ölüm-dirim savaşı aparır”. Ardınca da Ermənistanda total hərbi səfərbərlik həyata keçirildi. Adamdan soruşurlar: əgər Ermənistan döyüşlərdə iştirak etmərsə, onda bu səfərbərlik nə üçün-

dür? Niyə bu gün Dağlıq Qarabağda döyüşənin Ermənistan ordusu olduğunu boynunuza almırsınız?

Bir maraqlı fakt da ermənilərin anadangəlmə döyüşçü olduqları barədə illərlə uydurduqları mifin tamamilə dağılmasıdır. Artıq erməni əsgəri Azərbaycan ərazisində döyüşmək istəmir. Son dövrlər bu ölkədə koronavirusa yoluxanların sayının sürətlə artması da xəstəliyin özü ilə bağlı deyilmiş. Ermənistanlı gənclər cəbhəyə getməmək üçün koronavirusa tutulduqları barədə saxta tibbi arayışlar alaraq hərbi komissarlığa təqdim edirlər. Bununla Dağlıq Qarabağda döyüşməkdən yayınırlar.

Demə, ermənilər təkəcə bizə qarşı qəddar deyillərmiş, özlərinə qarşı da hər cür vəhşiliklər törətməyə qadirdirlər. Məsələn, təzəcə ata olan cavan erməni Dağlıq Qarabağda döyüşməsi barədə hərbi komissarlıqdan arayış götürməsə, onun övladına doğum haqqında şəhadətnamə verilmir. Şərtə əməl edilmədikdə üstəlik dünyaya gələn körpə və onun anası xəstəxanada girov kimi saxlanılır. Digər tərəf-

dən, Dağlıq Qarabağdakı mülki şəxslərə döyüş bölgəsini tərk edib Ermənistanı getməyə də imkan verilmir. Adətən, canavarlar ac olanda bir-birini parçalayır. Hadisələr təsdiqləyir ki, ermənilər əsl canavar xislətlidirlər.

Ermənistanda “arsax” ermənilərinə olan sevgi də yalan imiş. Onları qızıqdırıb illərlə dinc şəraitdə yanaşı yaşadığı azərbaycanlılarla qəsdən düşmən ediblər. İndi Dağlıq Qarabağdan Ermənistanı sığınan ermənilərə qarşı qeyri-insani rəftar göstərilir. Ümumiyyətlə, bu müharibədə ən çox sarsılan, peşman olan da elə Qarabağ erməniləridir. Ermənistan dövləti onları minimum şəraiti olan yaşayış yerləri ilə təmin etmək belə, istəmir. Onlar da məcbur olub kirayə yaşamaq və ya zirzəmilərdə məskunlaşmaq məcburiyyətində qalırlar. Üstəlik, Ermənistanın sırası vətəndaşları bu fəlakətin səbəbkarı kimi onları görürlər. Beləliklə, hazırda erməni cəmiyyətində ciddi qarşıdurma və parçalanma hökm sürür. Bu vəziyyət gündən-günə dərinləşir. İndi Ermənistanda hamı ölkədə baş verə biləcək vətəndaş müharibəsindən qorxur.

Ermənistan üçün fəlakət günü yaxınlaşdıqca Paşinyana olan təziqlər də artır. Dağlıq Qarabağdakı hərbi vəziyyəti müzakirə edən general belə, iclas zamanı məğlubiyyətin səbəbkarı kimi onu hədələyir. Din xadimi isə həkim əvəzinə ona “ruhi xəstə” diaqnozunu qoyaraq “gəzən fəlakət” adlandırır. Zor-

la Dağlıq Qarabağdakı döyüşlərə cəlb edilən, yaralanıb əsir düşən erməni keşişi Hovsep Saakyan Araratoviç deyir: “Döyüşdə mənimlə bərabər 60 nəfər idik. Deyə bilərəm ki, onlar döyüşmək istəmirdilər. Əksəriyyəti gənclər idi, hər kəs evinə qayıtmaq, ailələrinə qovuşmaq istəyirdi”.

Qana susamış Paşinyanın isə ermənilərin nə düşünməsi vecinə deyil. “Qələbə” qazanana qədər vuruşacağını bəyan edib öz soydaşlarını qırğına verir. Onun bu qəddarlığı erməni cəmiyyətində olan narazılıqları daha da artırır. İndi bir məsələ məlum deyil: Paşinyanı kim cəzalandıracaq: bizmi, yoxsa ermənilərin özlərini? Məlum olan odur ki, Ermənistanın tələk, psixi xəstə olan baş naziri mütləq cəzalandırılmalıdır. Təsədüfi deyil ki, Prezident İlham Əliyev zavallı, ruhi xəstə, üstəlik, insan qanına susamış Paşinyanla danışıqların aparılmasının mənasız olduğunu bildirib. Bu həm də o deməkdir ki, Paşinyan iqtidarının sonu çatıb.

Bu gün Ermənistandakı reallıq belədir: xalq kaos, qorxu içində yaşayaraq fikirləşir ki, birdən türklər dayanmayıb Ermənistan ərazisinə (Qarabağdan əllərini üzüblər) girsə, nə olacaq? Digər tərəfdən, övladlarından xəbər ala bilməyən anaların qəzəbi iqtidarı qorxuya salıb. Ən başlıcası isə, artıq ermənilər Dağlıq Qarabağda ölmək istəmirlər.

Rüstəm KAMAL,
“Azərbaycan”